

Çocuklarıma baba modeli...

Babam hep sevgi doluydu... Ama anneme göre hep biraz mesafeliydi...

Hep benim için her şeyi yapacağını bilirdim...

Ama hiçbir zaman, annem kadar onunla yüz göz olmazdım...

Annemden daha duygusaldı...

Ama en çok gözyaşını annem dökerdi... Daha merhametliydi...

Ama annem daha fazla etrafa merhamet gösterirdi...

Gözümün önünden "çocukluğumdaki baba fotoğraflarım" geçiyor...

Onun varlığı hep güven vermiş çocukluğumda bana... Ekonomik olarak, psikolojik olarak, şemsiye olarak, dışarıya karşı bir güç olarak...

Mahellede kavga ederken kimseye "Benim babam senin babanı döver..." dediğimi hatırlamıyorum ama, onun varlığında yiyeceğim pek bir dayak olmadığını düşündüğümü de biliyorum...

Önceki gün uzun yıllardır tanıdığım bir kız arkadaşım bana son zamanların en revaçta sorusunu sordu:

"İkizlerin altını temizliyor musun?.. Kucağına alıp gazlarını çıkartıyor musun?.. Mama yediyor musun?.." diye sordu... "Bunların hiçbirini yapmıyorum..." dedim... Durdu, şaşırması...

Onu provoke etmek için son zamanlarda kadınlara hep söylediğim şeyi ona da söyledim...

"Benim görevim değil bunları yapmak..." Tam beklediğim gibi iyice afalladı... Kafasında yarattığı imajın allak bullak olduğunu fark ediyordum; "Sen ki Ayşe Nazlı'ya gayet güzel babalık ederken, nasıl olup da yeni bebeklerinle ilgili böyle söylüyorsun?.." der gibiydi...

"Nasıl yani?.." dedi...

Artık açıklamanın zamanı gelmişti...

"Şöyle" dedim;

Bir baba... Baba gibi davranmalı çocuğuna...

Bir anne de... Anne gibi...

Baba da anne de birer rol model çocuk için...

Ben babamın hasta olduğumda beni çişe kaldırdığını hiç hatırlamam... Annem evdeyse ateşime baktığını da...

Veya çorba pişirip eliyle yedirdiğini de... Bunların hiçbirini yapmadı babam... Bunların hiç birini yapmasını da beklemedim babamdan...

Ben onun bana sevgi ve güven verdiğini, evin şemsiyesini olduğunu hissettim... Dışardaki hayatın kötülüklerden onun koruyacağını düşündüm... Bana emniyet hissi verdi babamın varlığı...

Bu az bir şey değil, çok bir şey...

Çünkü sorumluluk gerektiriyor, dışarıyla hayatı bir türlü hallederek, çocuklarına aksettirmemiş olmak gerekiyor...

Ya da istenmeyen durumlarda aksediyorsa, ona karşı nasıl davranması gerektiğini öğretmeyi gerektiriyor...

Daha sonraki yaşlarda da hayata karşı nerede ne yapacağıyla ilgili ipuçları veren bir rol model olmak anlamına geliyor, baba olmak...

Kadın-erkek eşitlikleri tartışmaları, yıllar içinde "eşitlik yerine aynılık" olgusunu beraberinde getirmişti...

Kadınla erkek eşitti...

Öyleyse kadınla erkek aynı şeyleri aynı oranda yaparlardı...

Eşitlik böyle gerektirirdi...

Oysa eşitlik aynılık değildir...

Aynı olan şeyler, eşit olmazlar zaten aynıdırlar...

Ayrı olan şeyler ancak eşit olabilirler, çünkü aynı değil ayrıdırlar...

Kadınla erkek de ayrıdır...

Ve ayrı olduğu için eşit olmalıdır...

Bunu bilmek için büyük mantık ve felsefe okullarından mezun olmak gerekmez...

Temel ve önyargısız bir mantık bilgisi, bu gerçeği içerir...

Çocuğu esas olarak anne sevgiyle besler...

Doğada olduğu gibi...

Bir dişi köpeğin yavrularını beslediği gibi... Beslerken onların yuvalarını yaptığı, sıcacık yuvalarında huzur içinde tutabildiği gibi...

Annemin yaptıklarından dolayı, annemi hiç babama karşı eşitsiz ya da ezilmiş görmedim ben...

Tersine bir eşitsizlik sözkonusuysa baskın olan anenmdir babam değil...

Ve fakat son zamanlarda herşeyi birarada aynı şekilde yapan iki cins karakterler beni fena halde ifrit etmekte...

"Dün ben uyuttum... Bugün sen uyut... Dün sen mama verdin.... Bugün ben vereyim... Dün ben bulaşıkları yıkadım... Bugün sıra sende..."

Bunun sonunda ortaya çıkan çocuklar son zamanların moda tabiriyle unisex yani cinsiyetsiz çocuklardır...

Cinslerin giderek kültürel olarak birbirine benzemesi de buradan çıkar... Erkeğin kadınlaşmaya, kadının erkekleşmeye başladığı, iki cinsin gittikçe birbirine benzediği süreç, esasen bu süreçtir...

Homoseksüelite ya da lezbiyenlik gibi eşcinsel eğilimlerden söz etmiyorum...

İki cinsin metroseksüel süreçlerle birbirine benzemeye başlamasından söz ediyorum...

Poyraz Deniz ve Mina Deniz, Ayşe Nazlı ve Engin Deniz...

Altılarını temizleyen bir babalarının olmadığına, onlara her öğün mama yedirmeyi görev bilen bir adamın çocukları olmadıklarına, veya gazlarını çıkartanların baccıları ve anneleri olduğunu öğrendiklerinde ne kadar hayıflanacaklar bilmiyorum...

Ben onların, esas olarak emniyet içinde yaşama merhaba demelerinden, onlara koruyucu bir sevgiyi vererek, güven içinde dışardaki hayata girmelerinden, başlarına bir şey gelecek olduğunda "Bizi koruyacak birileri var" demelerinden ve "Babam bizi aç ve açıkta bırakmaz" diye düşünmelerinden, kendimi sorumlu tutarım...

Dediğim gibi gazlarını çıkartmak esas olarak benim işim değil...

KADINLAŞAN ERKEĞİN KAYBOLAN CAZİBESİ...

Arnold Schwarzeneger'e kaslı vücudu, terminatör gücü, boyu posu, balonlaşmış kolları, adalale bacakları nedeniyle "ilgi" duyan kadın var mıdır bilmiyorum, ama varsa bile kesin olan şu ki onu sinemada bitiren rol "hamile erkeği oynadığı roldür..."

Elbette sanatçı her rolü sanat için iyi oynayacak, bu ona karizma ve kariyer kazandıracak, mesleğini iyi yapmanın hazzını yaşayacak...

Ama bu örneği gerçek hayatta "kadınlaşan erkek modelinin erkek olarak kadınlar üzerindeki cazibesini ne kadar yitirdiğini" göstermek için verdim...

Gerçek olan şu ki, kadın, erkeği "cool" isteyebilir...

"Anlayışlı ve sevecen" olmasını arzulayabilir...

"Merhametli ve duyarlı" olmasından haz alabilir...

Tüm bunlara sahip olmayan bir erkeği, "maço, kıro, kazma, kaba ve hatta ayı" olarak da niteleyebilir...

Haklıdır...

Kadınlar, duyarsız, kaba saba, çiğ, kendini göstermeye çalışan, hırt, kazma heriflerden nefret ederler...

Ancak ve fakat kadınların bu erkeklerden nefret etmeleri, erkek cinsinin "kadın gibi olmalarını" istemelerini beraberinde getirmez...

Bir sürü erkek, kadınların istediği şekilde anlayışlı olacağım diyerek gittikçe çit kırıldım, çokça kadın köylü, "başka bir isteğin var mı hayatım" türü, cici beyefendiyi oynamayı cezbedici bir matah sanır...

Oysa kadın, erkek gibi erkekleri sever...

Çit kırılmayan, ne yaptığını bilen, kendi doğruları eğrileri olan, pek de başkalarına göre eğilip bükülmeyen erkekleri...

Mesele şudur ki, çit kırılmadan, "Başka istediğin bir şey var mı hayatım" demeden, "Sen nasıl istersen öyle olsun" şiarını çok kullanmadan, duyarlı, anlayışlı, hot zot yapmayan, kadını rezil rüsva etmeyen bir erkek olmaktır...

Bir erkeğin duyarlı olması kadına medyun olması anlamına gelmez...

Erkek duyarlılığına ve romantizmine yakışıklı bir örnek Richard Gere'dir...

Birçok kadın için çok çekicidir...

Kendi bildiğini okuyan erkek karizmasına örnek ise çokça Al Pacino...

Kafası basmayan erkekler "Kadın Kokusu" filmini, kadınların neden bu kadar sevdiğini bilmezler...

Al Pacino'nun o muhteşem oyunuyla Oscar aldığı Kadın Kokusu filminde kör ve yaşını başını almış bir erkeğin, kadınlara karşı duyduğu o vazgeçilmez tutku işlenmiştir...

Gözleri görmeyen erkek, kadını kokusundan tanımakta, görmeyen gözleriyle muhteşem dans figürleri çizmektedir...

Kadın, yalaplaşmadan şalaplaşmadan kadını seven, kadına hayranlık duyan, ucuzlamadan kadın için ortaya çıkan adamları sever...

Al Pacino'yla, Arnold Schwarzeneger'i bir kıyaslayın, hatta bir de Richard Gere'i koyun aralarına...

Aktörler algılamaların birer rol modelidir...

Hangisi revaçtaysa o tip erkek cezbedicidir...

REHA MUHTAR